

Моје Косово

Ниједан хришћански народ нема у историји својој оно што има српски народ, нема Косово. Косово и Видовдан су речи које имају исто значење. Они су вододелница и мерило. Деле судбину Срба као и нашу историју на догађаје „пре Косова“ и на догађаје „после Косова“. Реч Косово није географски, појам него идеологија и идеал. Идеал је постављен пред мој српски народ и пред сваког Србина понаособ на Видовдан, још давне 1389. године. Тада је Видовдан постао наша „духовна вертикала“ и на том камену градила се наша историја од Косовске битке па све до данас.

Косово је за мене нешто што је моје! Косово је земља из које су никли Срби! Косово је колевка која нас је одњихала толике векове уназад и крст којим смо крштени, али и онај на којем нас је свет распео! Косово је она суза која нам без икаквог разлога кане из ока . Косово је онај лепо и узвишени осећај који нам ненајављено устрепери у души! Косово је српска црква! Косово је наше колико је и божје, јер нам га је Господ подарио! Косово је вечити бој, душевни, не оружани! Косово је онај врући ветар који нас најези иако је летњи дан! Косово је реч у коју стаје Србија. Косово је место страдања, али и место рођења! Косово је нешто што не смемо изгубити ако планирамо задржати себе! Косово смо ми! Косово је оно што Србе чини Србима! Косово је место где Срби долазе да васкрсну, а не да страдају! Косово је звук црквених звона! Косово је киша у сушној години и једини зимзелени лист на листопадном дрвету! Косово је све оно што нам треба! Бог нам је дао Косово и тражи да га ми сачувамо и предамо нашим потомцима. Бог нас признаје за свој народ само због Грачанице, због Дечана, због Светог Архангела, због Светог кнеза Лазара, због Милоша Обилића, због старог Југ Богдана и његових девет Југовића, јер све што је велико и величанствено на Косову подигнуто је у славу Христову. Наше светиње рушили су Арнаути, Турци, а рушили су и комунисти. Руше их и сви издајници нашег народа и наше вере, јер блесак Грачанице, Девича и Дечана смета њиховом закржљалом погледу. Они би да са Христовог лица, на српском Косову, згуле сваки камен неимара, сваки траг сликара, сваку стопу царску да избришу, записе монаха и песника, да поцепају слово законодавца, да униште и ископају свеprisутно око светитеља. Живи су сви наши славни и свети преци, присутни су међу нама и у нама. Они нас крепе и дају нам снаге да остајемо овде где јесмо, да чувамо ово што имамо и да обнављамо. Обнављајући светиње ми обнављамо себе, своје историјско памћење, своју духовност, своју државност. Желимо да покажемо свима од истока до запада и од севера до југа, да је ово српска земља, да је ово српско Косово и да су ово српске светиње и да ће тако остати.

Очи свих Срба из небеске Србије данас су упрте у нас. Желе да виде коме ћемо се царству приволети: небеском или земаљском. Желе да виде да ли ћемо изабрати живот или смрт. Изаберимо живот, останимо верни својој историји и својим светим прецима који су у ропству крст часни трпељиво носили, а у златној слободи Богу служили. Зажелимо свим срцем улазак у царство небеско. Нека нам косовски завет буде звезда водиља . Само тада ћемо бити благословени од Господа и наших светих предака. Само тада ће нам живот бити радост и светлост.